

31 grudnia 1970 r. i dokonać ich zwrotu w terminie do dnia 31 stycznia 1971 r.:

- 1) na dochód budżetu — jeżeli zaliczki były udzielone z budżetu lub z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego;
- 2) jednostkom zamawiającym — jeżeli zaliczki były udzielone ze środków obrotowych tych jednostek.

2. Jednostki badawcze, które nie będą mogły ustalić na podstawie umów (zleceń), z jakich źródeł zostały im udzielone zaliczki, dokonają zwrotu tych zaliczek na rachunek jednostki zamawiającej, która zobowiązana jest przekazać je zgodnie z ust. 1.

3. Jednostki badawcze, które przed wejściem w życie uchwały działały według zasad rozrachunku gospodarczego, obowiązane są przekazać do budżetu równowartość nie zakończonych do dnia 31 grudnia 1970 r. prac wykonywanych na podstawie umów (zleceń), zmniejszoną o nie spłacone do tego dnia kredyty bankowe.

§ 25. 1. Jednostki badawcze, które od dnia 1 stycznia 1971 r. będą zakładami budżetowymi, mogą otrzymać w trybie przepisów prawa budżetowego jednoznaczową dotację na zasilenie środków obrotowych, jeżeli wysokość zaliczek pobranych przez te jednostki, a nie rozliczonych do dnia 31 grudnia 1970 r., będzie wyższa od wartości nie zakończonych do tego dnia prac badawczych, wykonywanych na podstawie umów (zleceń), zmniejszonej o nie spłacone kredyty bankowe — do wysokości tej różnicy. Jeżeli dotacja okaże się nie wystarczająca na wyposażenie w środki obrotowe obliczone zgodnie z § 30 ust. 1 uchwały, zwiększenie dotacji może nastąpić w trybie przepisów prawa budżetowego na podstawie szczegółowych obliczeń uzasadniających niedobór.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do jednostek badawczych, które od dnia 1 stycznia 1971 r. zmieniają formę gospodarki finansowej i będą działać według zasad rozrachunku gospodarczego.

§ 26. 1. Jednostki badawcze będące jednostkami budżetowymi, które zmieniają formę gospodarki finansowej, a przed tą zmianą prowadziły gospodarstwa pomocnicze lub posiadały środki specjalne i w tym trybie finansowały prace badawcze na podstawie umów (zleceń), z dniem zmiany gospodarki finansowej włączają do odpowiednich własnych funduszy aktywa i pasywa pozostałe po likwidacji gospodarstw pomocniczych i środków specjalnych.

2. Pozostałość środków na rachunkach gospodarstw pomocniczych lub środków specjalnych przenosi się na odpowiednie rachunki jednostki badawczej.

3. Nie wykorzystane na dzień zmiany gospodarki finansowej środki przeznaczone na nagrody oraz na cele socjalne i kulturalne wykorzystuje się po tym dniu według zasad i trybu dotychczas obowiązującego.

§ 27. Wyплаты premii wraz z przypadającymi od tych wypłat składkami na ubezpieczenia społeczne oraz wypłaty nagród należnych za rok 1970 dokonywane są w 1971 r.:

- 1) w jednostkach badawczych działających według zasad rozrachunku gospodarczego w ciężar funduszu statutowego;
- 2) w jednostkach badawczych będących zakładami budżetowymi w ciężar funduszu obrotowego.

§ 28. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o jednostce nadrzędnej, należy przez to rozumieć również kombinat, jeżeli jednostka badawcza wchodzi w jego skład.

§ 29. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

312

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 grudnia 1970 r.

w sprawie zasad finansowania wypłat premii pracowników umysłowych i dodatków do płac robotników w przedsiębiorstwach przemysłowych planu centralnego i grupujących je zjednoczeniach w latach 1971—1975.

Na podstawie § 45 uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 lipca 1970 r. w sprawie bodźców materialnego zainteresowania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych planu centralnego i grupujących je zjednoczeniach w latach 1971—1975, (Monitor Polski Nr 21, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kwoty należnej premii pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych planu centralnego za wykonanie zadań odcinkowych obciążają koszty własne przedsiębiorstw w roku, którego premie dotyczą.

2. Fundusz premiiowy pracowników umysłowych związany z wykonaniem syntetycznego wskaźnika finansowego pokrywany jest:

- 1) do wysokości bazowego funduszu premiiowego za wykonanie syntetycznego wskaźnika finansowego — w ciężar kosztów własnych przedsiębiorstw w roku, którego te premie dotyczą,
- 2) w części przekraczającej wysokość funduszu bazowego (pkt 1) — z wygosparowanego zysku po uprzednim dokonaniu obowiązkowych odpisów z zysku przewidzia-

nych w przepisach w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym.

3. Jeżeli na podstawie rocznego rozliczenia okaże się, że kwota premii należnej za dany rok w części dotyczącej wskaźnika syntetycznego jest niższa od kwoty premii bazowej z tego tytułu, różnicę zachowuje się na zmniejszenie kosztów następnego roku.

§ 2. 1. Kwoty przeznaczone na fundusz podwyżek płac robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych planu centralnego wynikające z oszczędności funduszu płac obciążają w roku, którego dotyczą, koszty własne przedsiębiorstw.

2. Pozostałe kwoty przeznaczone na fundusz podwyżek płac robotników pokrywane są z wygosparowanego zysku danego roku. Jeżeli zysk nie wystarczy na pokrycie należnego funduszu podwyżek płac robotników, brakującą kwotę zalicza się w ciężar funduszu statutowego przedsiębiorstwa. Dotyczy to również kwot tego funduszu przekazanych na rezerwy funduszu podwyżek wynagrodzeń na szczeblu zjednoczenia (jednostki równorzędnej).

§ 3. Przepisy § 1 i 2 dotyczą również wydatków na ubezpieczenia społeczne związanych z zarachowaniem funduszu premiowego pracowników umysłowych oraz dodatków do płac robotników.

§ 4. Przepisy dotyczące finansowania wypłat premii pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach stosuje się odpowiednio do finansowania premii pracowników central zjednoczeń (jednostek równorzędnych).

§ 5. 1. W przedsiębiorstwach, które w 1971 r. wprowadzają nowy system bodźców materialnego zainteresowania, wypłaty z funduszu premiowego za 1970 r. dokonywane w

1971 r. oraz dotyczące tych wypłat wydatki na ubezpieczenia społeczne należy odnieść w ciężar funduszu statutowego pod datą 31 grudnia 1970 r.

2. Zasadę, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio w przedsiębiorstwach, w których nowy system bodźców materialnego zainteresowania wprowadzony będzie w 1972 r. i w latach następnych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*

313

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 grudnia 1970 r.

w sprawie spłaty kredytów bankowych zaciągniętych na inwestycje branżowe.

Na podstawie § 24 ust. 5 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów jednostek państwowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 237 i z 1970 r. Nr 40, poz. 296) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określone w zarządzeniu zasady spłaty kredytów stosuje się do kredytów na finansowanie produkcyjnych inwestycji branżowych, realizowanych przez przedsiębiorstwa objęte uchwałą nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 40, poz. 293).

2. Kredyty zaciągnięte na inwestycje branżowe realizowane przez przedsiębiorstwa nie wymienione w ust. 1 podlegają w całości spłacie z funduszy inwestycyjnych zjednoczeń (z terenowych funduszy inwestycyjnych) bezpośrednio po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

3. Z funduszy inwestycyjnych zjednoczeń podlegają również spłacie kredyty bankowe zaciągnięte na inwestycje realizowane przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1, nie powodujące wzrostu zysku, jak np. budowa urządzeń socjalnych i kulturalnych, inwestycje na rozwój zaplecza naukowo-badawczego, inwestycje polegające na pracach geologiczno-poszukiwawczych, inwestycje z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, inwestycje mające na celu zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem wód i powietrza.

§ 2. 1. Umowa kredytowa zawarta między bankiem a kredytobiorcą przy przyjmowaniu inwestycji do finansowania określa, jaka część kredytu ma być spłacona przez przedsiębiorstwo inwestujące, a jaka przez zjednoczenie.

2. Kwota kredytu przypadająca do pokrycia z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia podlega spłacie w terminach określonych w umowie kredytowej; okres spłaty nie może przekraczać 5 lat. Zjednoczenie ma prawo spłacić obciążającą je kwotę kredytu jednorazowo, bezpośrednio po dokonaniu rozliczenia zakończonej inwestycji.

§ 3. Okres spłaty kredytu ustalony w umowie kredytowej powinien odpowiadać okresowi zwrotu nakładów, ustalonym w rachunku ekonomicznym, zawartym w dokumentacji zadania inwestycyjnego; okres spłaty kredytu nie może przekraczać 5 lat, licząc od daty oddania inwestycji do użytku.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa nowe, powstałe w wyniku inwestycji branżowej, na którą bank udzielił kredytu, spłacają kredyt z kwot odpisywanych na amortyzację i z zysku. Jeśli

kwoty odpisywane na amortyzację i zysk przedsiębiorstwa skalkulowany na podstawie rachunku ekonomicznego w dokumentacji inwestycyjnej, po potrąceniu obowiązkowych odpisów, nie wystarczą na spłatę kredytu w okresie 5 lat, pozostała część kredytu obciąża fundusz inwestycyjny zjednoczenia i podlega spłacie zgodnie z zasadami określonymi w § 2 ust. 2.

2. Przedsiębiorstwa rozbudowywane lub modernizowane spłacają kredyt z przyrostu zysku uzyskanego po włączeniu inwestycji do eksploatacji. Jeżeli przyrost zysku, skalkulowany na podstawie rachunku ekonomicznego przyjętego w dokumentacji, po potrąceniu obowiązkowych odpisów nie wystarcza na spłatę kredytu w okresie 5 lat, pozostała część kredytu obciąża fundusz inwestycyjny zjednoczenia i podlega spłacie zgodnie z zasadami określonymi w § 2 ust. 2.

§ 5. 1. W celu uzyskania kredytu na budowę nowych przedsiębiorstw kredytobiorca obowiązany jest — oprócz innych dokumentów przewidzianych w przepisach — przedłożyć bankowi kalkulację środków, jakie będzie mógł przeznaczyć na spłatę kredytu inwestycyjnego, uwzględniając roczną kwotę amortyzacji uzyskaną w związku z oddaniem inwestycji do użytku oraz zysk roczny obliczony na podstawie wskaźników techniczno-ekonomicznych w zatwierdzonej dokumentacji. Zysk podlega zmniejszeniu o obowiązkowe odpisy przewidziane w przepisach o gospodarce finansowej przedsiębiorstw. Reszta kalkulowanego przyrostu zysku oraz pełna kwota amortyzacji będą traktowane jako planowe źródło spłaty kredytu.

2. W razie rozbudowy lub modernizacji przedsiębiorstwa kredytobiorca przedkłada bankowi kalkulację tej części zysku, jaka ma być przeznaczona na spłatę kredytu. Podstawę kalkulacji stanowi roczny przyrost zysku uzyskany po włączeniu inwestycji do eksploatacji, obliczony na podstawie wskaźników techniczno-ekonomicznych określonych w zatwierdzonej dokumentacji, a zmniejszony o obowiązkowe odpisy przewidziane w przepisach o gospodarce finansowej przedsiębiorstw.

3. Przedsiębiorstwa przeznaczają na spłatę kredytów, poza częścią zysku ustaloną zgodnie z przepisami ust. 1 i 2, tę część przyrostu zysku uzyskanego w wyniku włączenia inwestycji do eksploatacji, jaka w myśl przepisów o gospodarce finansowej przedsiębiorstw przypada — jako obowiązkowa wpłata — na rzecz budżetu. Przedsiębiorstwu w okresie spłaty kredytu przysługuje ulga w obowiązkowej wpłacie z zysku do budżetu. O wysokości tej ulgi i okresie jej stosowania bank zawiadamia właściwy organ finansowy.

§ 6. 1. Bank po sprawdzeniu kalkulacji dokonanej przez inwestora określa w umowie, jaka część kredytu ma być po-